

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1535/2019
15.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић, Бранка Станића и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славица Обрадовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа у Ужицу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, ради исплате трошкова превоза, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3936/18 од 17.01.2019. године, у седници одржаној 15.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3936/18 од 17.01.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3936/18 од 17.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П1 422/18 (15) од 04.10.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу исплати на име мање исплаћених трошкова превоза у периоду од априла 2012. до маја 2014. године износ од 182.440,00 динара са законском затезном каматом, на појединачне месечне износе означене у том ставу. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име мање исплаћених трошкова превоза у периоду од јуна 2014. године закључно са мартом 2015. године износ од 348.760,00 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе назначене у том ставу изреке од 1. у месецу за претходни месец до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 207.112,00 динара са каматом према Закону о затезној камати од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3936/18 од 17.01.2019. године одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Ужицу П1 422/18 (15) од 04.10.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије тужене, изјављене на основу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе јер побијаном пресудом није одступљено од судске праксе. Друге посебне разлоге везано за изјављивање посебне ревизије, тужена не истиче.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да иста није дозвољена.

Тужилац је против тужене поднео тужбу дана 22.05.2015. године. Првостепена пресуда је донета 04.10.2018. године, а другостепена пресуда је донета 17.01.2019. године. Тужена је ревизију изјавила дана 25.02.2019. године. Вредност спора у овој правној ствари је одређена на износ од 531.200,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

С обзиром на то да је вредност ревизијом побијаног дела правноснажне пресуде испод законом прописаног лимита за дозвољеност ревизије из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 404. став 2. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу првом и другом изреке.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић